

[Jepsen Christensen.]

kommende Tid, og derfor skal jeg ogsaa undlade at komme ind paa en nærmere Omtale af det, der blev sagt; men jeg vil gerne have Lov til at sige, at naar det Gang paa Gang bliver hævdet, at saadan mener man i Sønderjylland, og saadan er Folkestemningen, og saadan er det ene og det andet, saa kommer jeg til at tænke paa to Folketingsmænd, der stod ovre i det andet høje Ting, og hvoraf den ene sagde, at han var sikker paa, at han havde 95 pCt. af den sønderjyske Befolkning bag sig, og den anden paastod, at han havde 99 pCt. af den sønderjyske Befolkning bag sig. De stille i Landet tæller imidlertid ogsaa med. Resolutionernes Mængde i denne Sager stor, men jeg haaber, at man, naar Tiden er inde dertil, virkelig for Alvor vil se bort fra det i Spørgsmaalet, der skyldes Psykose, og holde sig til Realiteterne og det, der følelsesmæssigt og æremæssigt er forsvarligt for et Folk af den danske Befolknings Støbning og Karakter. Her maa Lidenskaberne i nogen Grad holdes ude; Tanken paa, hvad Mindretallets Ret betyder ved mange Grænser i Europa, ogsaa Syd for den Grænse, vi har, vil til sin Tid komme til at spille en afgørende Rolle med Hensyn til den endelige Stillingtagen til et senere Lovforslag.

Det foreliggende Lovforslag skal jeg med disse Bemærkninger endnu en Gang anbefale til hurtig og velvillig Behandling. Bliver der ikke fra anden Side krævet Udvalg nedsat om Lovforslaget, frafalder jeg mine Ønsker med Hensyn til § 3. I modsat Fald forbeholder jeg mig at stille et Ændringsforslag i det kommende Udvalg.

Jørgen Otsen: Efter Tysklands Kapitulation den 5. Maj blev der fra mange Sider udtalt ikke blot Ønske, men Krav om, at der nu maatte blive foretaget gennemgribende Ændringer i det tyske Mindretals Forhold i Nordslesvig, og navnlig hvad Mindretallets Skoleforhold angik, krævedes der en radikal Forandring.

Den Skoleordning, der har været gældende hidtil, blev grundlagt i 1920 og var præget af dansk Mentalitet og Frisind. Den da trufne Ordning blev rost fra alle Sider — ogsaa fra Udlandet lød der anerkendende Røster. Tyskerne i Nordslesvig affandt sig da ogsaa med den, og en tysk Overlærers private Udtalelse dengang tyder endog paa, at man havde faaet bedre Kaar, end man havde ventet. Tyskerne fik da ogsaa betydelige Rettigheder. De fik baade

kommunale og private Skoler under samme økonomiske Vilkaar som Landets øvrige Borgere og Ret til forholdsmæssig Repræsentation i de fælles Skolekommissioner.

Men det varede som bekendt ikke længe, inden man fra tysk Side rejste Krav om yderligere Indrømmelser. Man vilde fremfor alt have Garanti for Ansættelse af Lærere med ægte tysk Sindelag, og man forlangte ud fra Ligestillingsprincippet Oprettelse af tyske Mellemskole- og Realskoleafdelinger og Gymnaseuddannelse. Næppe var det ene Krav efterkommet, før der rejstes et nyt og stadig mere omfattende Krav. Kulminationen naaedes i Maj 1938 i de bekendte otte Skolekrav under Formen: Vi kræver.

Det har aabenbart været vor store Fejl, at vi begyndte at give efter for de tyske Skolekrav. Tyskerne opnaaede efterhaanden — hvad Skoleordningen af 1920 ikke indeholdt noget om — Ret til baade tysk Mellemskoleeksamen, tysk Realeksamen og tysk Studentereksamen. De fik egne Skole-nævn og egen Skolekonsulent, ja, de har endog under Krigen — udnyttende Tyskernes Magtstilling i Landet — opnaaet at faa Staten til at betale Skolepenge for Elever fra Landet, der søgte de tyske Eksamensafdelinger i Købstæderne. Der kom stadig nye Krav. I en Skrivelse af 22. Februar 1944 meddelte det tyske Kontor i Statsministeriet simpelt hen Undervisningsministeriet, at man havde oprettet et „Schulamts“ til Varetagelse af de tyske Skoleinteresser, og angav de for dette fastlagte Retningslinier, blandt hvilke var, at man vilde arbejde henimod en Ordning, der ogsaa i Skoledirektionen skulde tilsikre den tyske Folkegruppe afgørende Indflydelse i Sager vedrørende de tyske kommunale Skoleafdelinger.

Ingen kan være forundret over, at den nordslesvigske Befolkning med megen Modvilje har fulgt denne Udvikling, og at Tyskernes Brud paa den Tillid, vi fra første Færd viste dem, og de stærke tyske Krav har udløst en naturlig Vrede, saa at der nu kræves en gennemgribende Revision af Tyskernes Forhold i Almindelighed og af deres Skoleforhold i Særdeleshed.

Det er en Kendsgerning, som understreger Befolkningens Reaktion, at det tyske Mindretal i Nordslesvig har misbrugt den Skolefrihed, der var dem tilstaaet, og har udnyttet den imod danske Interesser ved at gøre Skolerne — og vel ikke mindst Privatskolerne — til rent nazistiske Ud-klekningsanstalter og dær indpodet den tyske Ungdom den Aand, som førte til